

‡ SANCT. 35. ‡ Quis ergo nos separabit à chari-
IGNAT. tate Christi? tribulatio? an angustia? an
EP. ET fame? an nuditas? an periculum? an per-
MART. secutio? an gladius?

* Psal. 43. 36. (Sicut scriptum est: * Quia propter
22. te mortificamur tota die: aestimati sumus
sicut oves occisionis.)

37. Sed in his omnibus superamus prop-
ter eum, qui dilexit nos.

38. Certus sum enim quia neque mors,
neque vita, neque angeli, neque princi-
patus, neque virtutes, neque instantia,
neque futura, neque fortitudo,

39. neque altitudo, neque profundum,
neque creatura alia poterit nos separare
à charitate Dei, quæ est in Christo Iesu
Dōmino nostro. [†]

CAPUT IX.

*Promissiones Iudæis facta, non frustrantur,
si impleantur in spiritali Israël. De
vocatione gentium.*

1. **V**eritatem dico in Christo, non
mentior: testimonium mihi per-
hibente conscientia mea in Spiritu sancto:

2. quoniam tristitia mihi magna est, &
continuus dolor cordi meo.

3. Optabam enim ego ipse anathema
esse à Christo pro fratribus meis, qui sunt
cognati mei secundum carnem,

4. qui sunt Israëlita, quorum adoptio
est filiorum, & gloria, & testamentum,
& legislatio, & obsequium, & promissa:

5. quorum patres, & ex quibus est
Christus secundum carnem, qui est super
omnia Deus benedictus in sacula. Amen.

6. Non enim omnes qui ex Israël sunt,
ii sunt Israëlita:

7. neque qui semen sunt Abraham, om-
nes filii: * sed in Isaac vocabitur tibi
femen:

8. id est, non qui filii carnis, hi filii
Dei: sed * qui filii sunt promissionis, æsti-
mantur in semine.

9. Promissionis enim verbum hoc est:
* Secundum hoc tempus veniam: & erit
Saræ filius.

10. Non solum autem illa: * sed & Re-
becca ex uno concubitu habens, Isaac
patris nostri.

11. Cum enim nondum nati fuissent,
aut aliquid boni egissent, aut mali, (ut
secundum electionem propositum Dei ma-
neret)

12. non ex operibus, sed ex vocante
dictum est ei:

13. * quia maior serviet minori, sicut
scriptum est: * Iacob dilexi, Esau autem
odio habui.

14. Quid ergo dicemus? numquid ini-
quitas apud Deum? Absit.

15. Mōysi enim dicit: * Miserēbor
cuius misereor: & misericordiam præsta-
bo cuius miserēbor.

16. Igitur non volentis, neque curren-
tis, sed miserentis est Dei.

17. Dicit enim Scriptura Pharaoni:
* Quia in hoc ipsum excitavi te, ut ostēn-
dam in te virtutem meam: & ut annun-
cietur nomen meum in universa terra.

18. Ergo cuius vult miseretur, & quem
vult indurat.

19. Dicis itaque mihi: Quid adhuc quē-
ritur? voluntati enim eius quis resistit?

20. O homo, tu quis es, qui respon-
deas Deo? * Numquid dicit figmentum
ei, qui se finxit: Quid me fecisti sic?

21. * An non habet potestatem figulus
luti ex eadem massa facere aliud quidem
vas in honorem, aliud verò in contumē-
liam?

22. Quod si Deus volens ostendere
iram, & notam facere potentiam suam,
sustinuit in multa patientia, vasa iræ, apta
in interitum,

23. ut ostenderet divitias gloriæ suæ in
vasa misericordiæ, quæ præparavit in
gloriam.

24. Quos & vocavit nos non solum ex
Iudæis, sed etiã ex Gētibus,

25. sicut in Osée dicit: * Vocabo non
plebem meam, plebem meam: & non di-
lectam, dilectam: & non misericordiam
consecutam, misericordiam consecutam.

26. * Et erit: in loco, ubi dictum est
eis: Non plebs mea vos: ibi vocabuntur
filii Dei vivi.

27. Isaias autem clamat pro Israël: * Si
fuerit numerus filiorum Israël tamquam
arena maris, reliquæ salvæ fient.

28. Verbum enim consummans, & ab-
brévians in æquitate: quia verbum bre-
viatum faciet Dōminus super terram:

29. & sicut prædixit Isaias: * Nisi Dō-
minus sabaoth reliquisset nobis semen, si-
cut Sódoma facti essemus, & sicut Go-
mórria similes fuissēmus.

30. Quid ergo dicemus? Quod gentes,
quæ non sectabantur iustitiam, apprehen-
derunt iustitiam: iustitiam autem, quæ ex
fide est.

31. Israël verò sectando legem iustitiæ,
in legem iustitiæ non pervenit.

32. Quare? Quia non ex fide, sed quasi
ex operibus: offenderunt enim in lapidem
offensionis,

* Isai. 8. 33. sicut scriptum est: * Ecce pono in
14. & 28. Sion lapidem offensionis, & petram scân-
16. dali: & omnis, qui credit in eum, non
1. Petr. 2. confundetur.
7.

CAPUT X.

*Fidei in Christum necessitas; huius iusti-
tiæ, ei quæ ex Lege est iustitia antepo-
nenda. Gentilium vocatio; Iudæorum
incredulitas.*

1. **F**ratres, voluntas quidem cordis
mei, & obsecratio ad Deum,
fit pro illis in salutem.

2. Testimonium enim perhibeo illis quod
æmulationem Dei habent, sed non secun-
dum scientiam.

3. Ignorantes enim iustitiam Dei, &
suam querentes statuere, iustitiæ Dei non
sunt subiecti.

4. Finis enim legis, Christus, ad iusti-
tiam omni credenti.

5. Mōyses enim scripsit, quoniam iusti-
tiam, quæ ex lege est, * qui fecerit ho-
mo, vivit in ea.

* Lev. 18. 5. Quæ autem ex fide est iustitia, sic
Exech. 20. dicit: * Ne dixeris in corde tuo: quis af-
11. cendat in cælum? id est, Christum de-
* Dent. 30. ducere:
12.

7. Aut quis descendet in abyssum? hoc
est, Christum à mortuis revocare.

* Dent. 30. 8. Sed quid dicit Scriptura? * Prope est
14. verbum in ore tuo, & in corde tuo: hoc
est verbum fidei, quod prædicamus.

9. Quia si confitearis in ore tuo Dōmi-
num Iesum, & in corde tuo credideris
quod Deus illum suscitavit à mortuis, sal-
vus eris.

† SANCT. 10. ‡ Corde enim creditur ad iustitiam:
ANDR. ore autem confessio fit ad salutem.

* Isai. 28. 11. Dicit enim Scriptura: * Omnis, qui
16. credit in illum, non confundetur.

12. Non enim est distinctio Iudæi, &
Græci: nam idem Dōminus omnium, di-
ves in omnes, qui invocant illum.

* Ieol. 2. 13. * Omnis enim, quicumque invocá-
32. verit nomen Dōmini, salvus erit.
Act. 2. 21.

14. Quomodo ergo invocabunt, in
quem non crediderunt? Aut quomodo
credent ei, quem non audierunt? Quo-
modo autem audient sine prædicante?

15. Quomodo verò prædicabunt nisi

mittantur? sicut scriptum est: * Quam
speciosi pedes evangelizantium pacem,
evangelizantium bona!

16. Sed non omnes obediunt Evangelio.
Isaias enim dicit: * Dōmine quis credidit
auditi nostro?

17. Ergo fides ex auditu, auditus au-
tem per verbum Christi.

18. Sed dico: Numquid non audierunt?
* Et quidem in omnem terram exivit so-
nus eorum, & in fines orbis terræ verba
eorum. [†]

19. Sed dico: Numquid Israël non co-
gnovit? Primus Mōyses dicit: * Ego ad
æmulationem vos adducam in non gen-
tem: in gentem insipientem, in iram vos
mittam.

20. Isaias autem audet, & dicit: * In-
ventus sum à non querentibus me: palam
apparui iis, qui me non interrogabant.

21. Ad Israël autem dicit: * Tota die
expandi manus meas ad populum non cre-
dentem, & contradicentem.

CAPUT XI.

*Ex Iudæis aliqui sunt ad fidem conversi;
sed plures convertentur. Gentiles admo-
net ut caute ambulent in sua vocatione.*

1. **D**ico ergo: Numquid Deus ré-
pulis populum suum? Absit.
Nam & ego Israëlita sum ex semine Abra-
ham, de tribu Beniamin:

2. Non repulit Deus plebem suam,
quam præcivit. An nescitis in Elia quid
dicit Scriptura: quemadmodum inter-
pellat Deum adversum Israël?

3. * Dōmine, Prophetas tuos occide-
runt, altaria tua suffoderunt: & ego re-
lictus sum solus, & quærun animam
meam.

4. Sed quid dicit illi divinum respón-
sum? * Reliqui mihi septem millia virô-
rum, qui non curvaverunt genua ante Baal,

5. Sic ergo & in hoc tempore reliquæ
secundum electionem gratiæ salvæ factæ
sunt.

6. Si autem gratia, iam non ex operi-
bus: alioquin gratia iam non est gratia.

7. Quid ergo? quod quærebat Israël,
hoc non est consecutus: electio autem
consecuta est: ceteri verò excacati sunt:

8. sicut scriptum est: * Dedit illis Deus
spiritum compunctionis: oculos ut non
videant, & aures ut non audiant, usque
in hodiernum diem.

9. Et David dicit: * Fiat mensa eorum
in

in laqueum, & in captiōnem, & in scādalum, & in retributiōnem illis.

10. Obscurētur oculi eōrum ne videant: & dorsum eōrum semper incurva-

11. Dico ergo: Numquid sic offendērunt ut cāderent? Absit. Sed illōrum delicto, salus est Gēntibus ut illos amulēntur.

12. Quōd si delictum illōrum divitiarū sunt mundi, & diminutio eōrum divitiarū Gēntium: quantō magis plenitudo eōrum?

* Gal. 2.7. 13. Vobis enim dico Gēntium Apōstolus, ministrerium meum honorificābo,

14. si quōmodo ad amulandum provocem carnem meam, & salvos faciā alios ex illis.

15. Si enim amisio eōrum, reconciliatio est mundi: quā assūptio, nisi vita ex mortuis?

16. Quōd si delibatio sancta est, & massa: & si radix sancta, & rami.

17. Quōd si aliqui ex ramis fracti sunt, tu autem cum oleaster esses, insertus es in illis, & socius radicis, & pinguēdinis olivæ factus es,

18. noli gloriari adversus ramos. Quōd si gloriaris: non tu radicem portas, sed radicem te.

19. Dices ergo: Fracti sunt rami ut ego inferar.

20. Benè: propter incredulitatem fracti sunt. Tu autem fide stas: noli altum sapere, sed time.

21. Si enim Deus naturalibus ramis non pepercit: ne forte nec tibi parcat.

22. Vide ergo bonitatem, & severitatem Dei: in eos quidem, qui ceciderunt, severitatem: in te autem bonitatem Dei, si permanseris in bonitate, alioquin & tu excideris.

23. Sed & illi, si non permanserint in incredulitate, inserentur: potens est enim Deus iterum inserere illos.

24. Nam si tu ex naturali excisus es oleastro, & contra naturam insertus es in bonam olivam: quantō magis ii, qui secundum naturam, inserentur suæ olivæ?

25. Nolo enim vos ignorare fratres mysterium hoc: * (ut non sitis vobis ipsis sapientes) quia cæcitas ex parte contigit in

* Prov. 3. 7. 26. & sic omnis Israël salvus fieret, sicut scriptum est: * Veniet ex Sion, qui eripiat, & avētat impietatem à Jacob.

* Isai. 59. 20. 27. Et hoc illis à me testamētum: cum abstulero peccata eōrum.

28. Secundum Evangelium quidem, inimici propter vos: secundum electionem autem, charissimi propter patres.

29. Sinè penitētia enim sunt dona, & vocatio Dei.

30. Sicut enim aliquandō & vos non credidistis Deo, nunc autem misericordiam consecuti estis propter incredulitatem illōrum:

31. ita & isti nunc non crediderunt vestram misericordiam: ut & ipsi misericordiam consequantur.

32. Conclūit enim Deus omnia in incredulitate: ut omnium misereatur.

33. ¶ O altitudo divitiarum sapientiarum, & scientiarum Dei: quā incomprehensibilia sunt iudicia eius, & investigabiles viæ eius!

34. * Quis enim cognovit sensum Domini? Aut quis consiliarius eius fuit?

35. Aut quis prior dedit illi, & retribuetur ei?

36. Quoniā ex ipso, & per ipsum, & in ipso sunt omnia: ipsi gloria in sæcula. Amen. [†]

CAPUT XII.

Hactenus Apōstolus, quæ ad doctrinam & fidei dogmata pertinent, exposuit: nunc mores ad præscriptum Christianæ religionis informandi rationem doctus, primum eos adhortatur ad cultum spiritalem & rationalem exhibendum Deo; ut corpora sua offerant Deo, tamquam hostias viventes, non maculando, ut legales victimas, sed iis utentes sanctè & piè.

1. ¶ **O**bscuro itaque vos fratres perhibeatis corpora vestra hostiam viventem, sanctam, Deo placentem, rationabile obsequium vestrum.

2. Et nolite conformari huic sæculo, sed reformamini in novitate sensus vestri: * ut probetis quæ sit voluntas Dei bona, & beneplacens, & perfectata.

3. Dico enim per gratiam quæ data est mihi, omnibus qui sunt inter vos: Non plus sapere quam oportet sapere, sed sapere ad sobrietatem: * & unicuique sicut Deus divisit mensuram fidei.

4. Sicut enim in uno corpore multa membra habemus, omnia autem membra non eundem actum habent:

5. Ita multi unum corpus sumus in Christo, singuli autem alter alterius membra.

6. Ha-

† DOM. 2. POST EPIPH.

6. ¶ Habentes autem donationes secundum gratiam, quæ data est nobis, differentes: sive prophetiam secundum rationem fidei,

7. sive ministrerium in ministrando, sive qui docet in doctrina,

8. qui exhortatur in exhortando, qui tribuit in simplicitate, qui præest in sollicitudine, qui miseretur in hilaritate.

* Amos 5. 15. 9. Dilectio sine simulatione. * Odiētes malum, adhærentes bono:

* Ephes. 4. 3. 10. * Charitate fraternitatis invicem diligentes: Honore invicem prævenientes.

1. Petr. 2. 17. 11. Sollicitudine non pigri: Spiritu ferventes: Domino serviētes:

12. Spe gaudentes: In tribulatione patientes: Orationi instantes:

13. Necessestibus sanctorum communicantes: * Hospitalitatem sectantes.

* Hebr. 13. 2. 14. Benedicite persequentibus vos: benedicite, & nolite maledicere.

1. Petr. 4. 9. 15. Gaudere cum gaudentibus, flere cum flentibus:

16. Idipsum invicem sentiētes: Non alta sapiētes, sed humilibus consentiētes. ¶

Nolite esse prudentes apud vosmetipsos: 17. Nulli malum pro malo reddentes: * providentes bona non tantum coram Deo, sed etiā coram omnibus hominibus.

* 2. Cor. 8. 21. 18. * Si fieri potest, quod ex vobis est, cum omnibus hominibus pacem habentes:

* Hebr. 12. 14. 19. * Non vosmetipsos defendentes charissimi, sed date locum iræ. scriptum est enim: * Mihi vindicta: ego retribuam, dicit Dominus.

Matth. 5. 39. 20. * Sed si esurierit inimicus tuus, cibum illum: si sitit, potum da illi: hoc enim faciens, carbones ignis congeres super caput eius.

* Dent. 32. 35. 21. Noli vinci à malo, sed vince in bono malum. [†]

* Prov. 25. 21.

CAPUT XIII.

Quod potestibus & Magistratibus parendum sit; quid proximo debeamus: summa legis est dilectio proximi; vitia fugienda; Christum induamus.

Sap. 6. 4. 1. Petr. 2. 13. 1. **O**mnis anima potestatibus sublimioribus subdita sit: Non est enim potestas nisi à Deo: quæ autem sunt, à Deo ordinatæ sunt.

2. Itaque qui resistit potestati, Dei ordinationi resistit. Qui autem resistunt, ipsi sibi damnationem acquirunt:

3. nam principes non sunt timori boni operis, sed mali. Vis autem non timere

potestatem? Bonum fac: & habebis laudem ex illa:

4. Dei enim minister est tibi in bonum. Si autem malum feceris, time: non enim sine causa gladium portat. Dei enim minister est: vindex in iram ei, qui malum agit.

5. Idè necessitate subditi estote non solum propter iram, sed etiā propter conscientiam.

6. Idè enim & tributa præstatis: ministri enim Dei sunt, in hoc ipsum serviētes.

7. * Reddite ergo omnibus debita: cui tributum, tributum: cui vectigal, vectigal: cui timorem, timorem: cui honorem, honorem.

8. ¶ Nemini quidquam debeatis: nisi ut invicem diligatis: qui enim diligit proximum, legem implēvit.

9. Nam: * Non adulterabis: Non occides: Non furaberis: Non falsum testimonium dices: Non concupisces: & si quod est aliud mandatum, in hoc verbo instauratur: * Diliges proximum tuum sicut teipsum.

10. Dilctio proximi malum non operatur. Plenitudo ergo legis est dilectio. [†]

11. Et hoc ¶ scientes tempus: quia hora est iam nos de somno surgere. Nunc enim propior est nostra salus; quā cum credidimus.

12. ¶ Nox præcessit, dies autem appropinquavit. Abjiciamus ergo opera tenebrarum, & induamur arma lucis.

13. Sicut in die honestè ambulemus: * non in comestationibus, & ebrietatibus, non in cubilibus, & impudicitis, non in contentione, & æmulatione:

14. * sed induimini Dominum Iesum Christum, & carnis curam ne feceritis in desideris.

CAPUT XIV.

Inter fideles ex Iudæis & Gēntibus conversos orta erat dissensio de ciborum delictu & festorum observatione. Qui æmulatores Legis erant, his cibos immundos edere religio erat: alii vero per Christum ab eo iugo se immunes, atque ex Concilio Ierosolymis coactos liberos se predicabant, & Iudæos, ut infirmos in fide, contemnebant. Apōstolus fideles à Gēntibus conversos hoc in capite adhortatur, ne Iudæis sint offendiculo.

1. **I**nfirmum autem in fide assumite, non in disceptationibus cogitationum.

2. Alius